

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 września 2017 r.,
w kwestii właściwości

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 544 k.p.k. oraz art. 35 § 1 k.p.k. stwierdzić
swą niewłaściwość do rozpoznania wniosku obrońcy skazanego
R.A. o wznowienie postępowania karnego w sprawie zakończonej
prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 7
grudnia 2015r., sygn. akt II Ka (...), i wniosek ten przekazać
Sądowi Apelacyjnemu w (...) jako właściwemu rzeczowo i
miejscowo do jego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Z art. 544 § 1 k.p.k. jasno wynika, że w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu okręgowego orzeka sąd apelacyjny.

Na marginesie należy zauważyć, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego od roku 2001 ugruntował się jednolity pogląd, że nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne, o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie, postanowienie Sądu Najwyższego, którym ten Sąd oddalił kasację (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 kwietnia 2001 r., sygn. III Ko 53/99, OSNKW 2001, z. 7 – 8, poz. 67 i z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. III KO 115/00, OSNKW 2001, z. 9 – 10, poz. 83). W sprawie skazanego R.A. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r., sygn. akt IV KK 382/17, oddalił kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych na wstępie przepisów, rozstrzygnięto jak w postanowieniu.